

om de Bidrag, der skulle ydes til Arbejdere, der komme til Skade, til Dels kan slutte mig til den ærede sidste Taler (Stilling). Jeg tror ligesom han, at det vil blive en stor Byrde for den mindre Fabrikant eller Haandværker, naar denne i paakommende Tilfælde kan komme i den Situation at maatte udrede et Beløb af 4.800 Kr. eller denne Sum med Fradrag af, hvad den paagældende er asjureret for. Skulde alle Arbejderne holdes asjurerede til et saadant Beløb, mener jeg, at det vilde blive en meget stor, byrdefuld Udgift. — Efter at have hørt den højtærede Minister udtale sig om Sagen, vil ogsaa jeg meget ønske, at den maatte kunne faa sin Afgørelse i denne Samling, og jeg skal ikke paa nogen Maade lægge Hindringer i Vejen derved. Kun vil jeg udtale det Haab, at et eventuelt Udvalg vil have sin Opmærksomhed henvendt specielt paa § 4 og se at finde en anden Maade, hvorpaa den forulykkede Arbejder kan faa Erstatning end den, der nu er foreslaaet i Lovforslaget, ifølge hvilken hele Byrden skal hvile paa Arbejdsgiverne.

Schulz: Ogsaa jeg kan begrænse mig til ganske faa Bemærkninger, idet jeg fuldt ud kan slutte mig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Stilling). Det er gaaet mig, som jeg formoder, at det er gaaet ham; jeg har været i Tvivl om, hvad jeg mest skulde beundre i dette Lovforslag eller rettere: ikke beundre, enten den Omjörg, der vises for, at en Del Arbejdere forsikres og en betydelig Del udelukkes fra at blive forsikrede — eller den Enighedstilkendegivelse, som Forslaget vidner om, naar Taleren er om at lægge ny Byrder paa Industri og Haandværk. En almindelig Ulykkesforsikring for Arbejdere har min fulde Sympati, men netop derfor maa jeg beklage, at det foreliggende Forslag slet ikke løser denne Opgave, i alt Fald ikke tilfredsstillende. Forslaget har jo, som allerede omtalt fra flere Steder, sin store Begrænsning og udelukker endogaa saa farlige Erhverv som Fiskeri og Søfart; jeg vil tillige nævne, hvad der ikke er blevet nævnt af andre: Mandskab, som henhører under Brandvæsen og flere andre. Jeg finder, at disse Arbejdere ere langt farligere stillede end mange af Arbejderne i de Erhverv, som ere optagne paa Lovforslaget. — Der siges, at der for Landbruget og for disse øvrige Erhvervs Vedkommende absolut bør oprettes Ulykkesforsikring paa helt andre Principper; men det er ligesom man faar en Følelse af, at der gaar en rød Traad gennem Forhandlingerne om, at disse andre

Erhverv maa støttes af Staten, medens Industrien absolut maa staa paa sine egne Ben. Man siger dertil: Ja, det kan Industrien ogsaa gøre, den kan ogsaa godt bære disse Udgifter, for den kan lægge dem paa Produktionen og Varerne. Men man glemmer, at en stor Del af Industrien jo maa konkurrere med den udenlandske Industri og altsaa ikke kan lægge noget som helst paa Varerne, men endogaa ofte er trykket langt ned med sine Priser.

Jeg vil nu gaa over til den for øvrigt allerede meget omtalte § 3 og omtale nogle enkelte af de Erhverv, som findes opførte der. Ogsaa jeg maa ligesom det ærede Medlem for Randers (Stilling) forundre mig over denne Bestemmelse i Punkt 1 om, at de Bedrifter, hvor der kun findes indtil 10 Arbejdere, ikke ville komme ind under Loven; disse Arbejdere ville altsaa ikke blive forsikrede, og det finder jeg dog, maa kaldes en Uret mod dem, som undertiden kunne være stillede lige saa farligt i Henseende til Bestadigelse. Og naar det nu menes, at det er en Begunstigelse for det mindre Haandværk, da tror jeg ogsaa, det er en stor Fejlstagelse. Thi jeg holder mig overbevist om, at Arbejderorganisationerne i disse Bedrifter nok skulle vide at fremtvinge, at ogsaa disse Arbejdsgivere maa holde deres Arbejdere forsikrede. Det bliver altsaa kun tilshyneladende en Begunstigelse. Og hvorledes blive saa disse stillede? Det kan man ikke have nogen Mening om; de staa altsaa uden for Loven og uden at være under det efter Loven oprettede Arbejdsraad.

Der er en anden Slags Erhverv, som jeg ogsaa skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Det er under Punkt 5, hvor der staar nævnet Kloak-, Gas- og Vandledningsanlæg; disse Arbejdere, som bestæftiges ved saadanne Anlæg, komme altsaa ind under Loven. Efter den Erfaring og det Kendskab, jeg har til dette Omraade, tror jeg, at de i mange Tilfælde, ja, jeg tør endogaa sige i 9 af 10 Tilfælde, meget let ville blive udelukkede som Følge af, at der foreligger grov Uagtsomhed, naar der forekommer en Vægemsbekfædigelse eller et Ulykkestilfælde paa disse Omraader. Disse Arbejdere ville altsaa i mange Tilfælde ikke faa den forsikrede Understøttelse. Og hvor vil Fordelen gaa hen? Til det Selskab, hvor Forsikringen er tegnet.

Der er endelig en tredje Kategori, som jeg skal henlede Opmærksomheden paa, og det er Punkt 8: Mergel- og Brøndgravere. Jeg tror, saa vidt mig bekendt, at disse i de fleste Tilfælde ere enkelte Perioner, som arbejde for egen Regning, og da Lovforslaget